

EMPERYALİZMİN İÇ SAVAŞ STRATEJİSİ

Jeopolitik Dergisi, Mart 2007, s.40-42

Yıldırım Koç¹

Yaşları 60'a yaklaşanlar 12 Mart öncesinin 1960'lı yıllarını, yaşları 50'ye yaklaşanlar 12 Eylül öncesinin 1970'li yıllarını yaşadılar; o yılların saflaşmalarında taraf oldular; bedel ödediler; büyük acılar çektiler. Saflaşma, "sağ" ve "sol" görüşlere göreydi. Her iki taraf da ülkenin ve halkın (veya milletin) çıkarları için mücadele ediyordu. Saflaşmanın belirgin özelliği, düşünce farklılığıydı. Etnik ve/veya dinsel özellikler ön planda gözüküyordu veya bu siyasal saflaşmaya bağımlı kılınmış durumdaydı. Saflaşmanın ekonomik nedenleri de ön planda değildi. Kişilerin siyasal tercihlerinde ekonomik durumları ve ihtiyaçları belirleyici bir rol oynamıyordu.

Bunlara rağmen, insanlarımız kendilerini siyasal görüşleriyle özdeşleştirerek birbiriyle savaştı. Bu savaşın faturası ağırdı.

26.12.1978 – 11.09.1979 tarihleri arasında 9.052 olay oldu. Bunların 2.080'i silahlı saldırı ve çatışmaydı. 1751'i ise patlayıcı madde atmaktı. Bu olaylarda 869 sivil ve 29 güvenlik görevlisi öldü, 3633 kişi yaralandı.

12.09.1979-11.09.1980 döneminde 23.841 olay oldu. Bunların 7.010'u silahlı saldırı ve çatışmaydı. 4.614 patlayıcı madde atma olayı yaşandı. Olaylarda 2677 sivil ve 135 güvenlik görevlisi hayatını kaybetti ve 6.784 kişi yaralandı.

Bu yıllarda güvenlik kuvvetleri tarafından ele geçirilen silah sayısı da ürkütücüdür.

Dönem	Ele Geçen Silah Sayısı
26.12.1978 – 11.09.1979	12 546
12.09.1980 – 11.09.1980	16 980
12.09.1980 – 11.09.1981	735 925
12.09.1981 – 11.09.1982	57 181

Bu iç savaşın yaratılmasında baş sorumlu ABD ve onun ülkemizdeki müttefikleri ile işbirlikçileriydi. Türkiye'nin çıkarlarını Soğuk Savaş koşullarında ABD ile özdeş görenler, müttefikti. Çeşitli biçimlerde sağlanan çıkarlar karşılığında ABD'nin politikalarına hizmet edenlerse, işbirlikçilerdi.

İç savaşın yaratılmasında kullanılan en önemli silah, dini inançlardı. ABD, komünime karşı geniş bir cephe oluşturmada dini inançları etkili bir biçimde kullandı.

İslamiyete göre, affedilmeyecek suçlardan biri, Allah'a eş koşmaktır, "şirk"tir. Kuran-ı Kerim'in mealinin tahrif edilmesi ise herhalde en büyük şirk'tir. Soğuk Savaş koşullarında Kuran-ı Kerim'e "sağcılık" ve "solculuk" sokuldu.

Aşağıda, Vakıa Suresi'nin bazı ayetlerinin üç ayrı mealdeki biçimleri sunulmaktadır. İkinci meal, Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından yayımlanmıştır.

Vakıa Suresi, 1-9 ve 27-46. Ayetler

İsmayıl Hakkı Baltacıoğlu mealı (Yıldız Matbaacılık ve Gazetecilik, Ankara, 1957):

¹ Türkiye YOL-İŞ Sendikası Eğitim Dairesi Başkanı ve ODTÜ İktisat Bölümü ek zamanlı öğretim görevlisi

“Kalkış günü gelince, ki onun geleceğini yalanlayabilecek bir kimse yoktur. O gün, kimini alçaltacak, kimini de yükseltecektir. Yer bir sarsıntı ile sarsılacaktır. Dağlar paramparça olacak, toz gibi dağılacaktır. O gün siz üçe bölüneceksiniz. **Sağcılar! Ne mutlu o sağcılara! Solcular! Ne yazık o solculara!**

“**Sağcılar! Ne mutlu o sağcılara!** Dikensiz akasyalarla, tepeleri yemiş dolu muz ağaçları arasında, uzayıp giden bir gelgelikte, durmayıp akan suların başında, boy yemişler vardır, tükenmek bilmeyen, yasak edilmeyen yemişler! Yatakları kabartılmıştır. İşte Biz onları yepyeni bir yaradılıştta yarattık. Biz onları kız oğlan kız olarak yarattık. Biz onları eşlerine düşkün onlarla yaşıt olarak var ettik, **sağcılar için... Solcular! Ne yazık o solculara! Onlar kızgın ateşte, kaynar suda, kara bir dumanın gölgesindedirler. O gölge ne serindir, ne de güzeldir. Çünkü onlar bundan önce azgınlıkta ayak direyen kimselerdir.**”

Hüseyin Atay ve Yaşar Kutluay, Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı (T.C.Diyanet İşleri Başkanlığı Yay.No.90, 1973):

“Kıyamet koptuğunda kimini alçaltacak ve kimini yükseltecek olan o hadisenin yalan olmadığı ortaya çıkacaktır. Ey insanlar! Yer sarsıldııkça sarsıldığı, dağlar ufalandıkça ufalanıp da toz duman haline geldiği zaman, siz de üç sınıf olursunuz. **İyi işler işlediklerini belirtmek için, amel defterleri sağdan verilenler; ne mutlu o sağcılara! Kötülük işlediklerini belirtmek üzere, amel defterleri soldan verilenler; ne yazık o solculara!**”

Besim Atalay'ın meali (Doğan Kardeş Matbaacılık, 1965):

“Olay olduğunda. Onun olduğunu yalanlayan bulunmaz. O kimini alçaltır, kimini de yükseltir! Her bir sarsılıştta yer sarsıldığında. Dağlar parçalanarak, dağılıp toz olunca. Siz de üçe ayrılınca. **Biri uğurlulardır, ne mutlu uğurlulara! Biri uğursuzlardır, ne kötüdür uğursuzlar!**”

Diyanet İşleri Başkanlığı, Kuran-ı Kerim mealindeki bu tahrifatı 12 Eylül sonrasında düzeltti.

ABD'nin Soğuk Savaş koşullarında Türkiye'de bir iş savaş çıkartmasının nedeni, Türkiye'nin ABD ile ilişkilerinde 1964 ve 1974 yıllarında yaşanan önemli krizlerdi.

Kıbrıs'ta 1963 yılı sonunda Türklerin Rumlar tarafından katledilmesi sonrasında Türkiye'nin Kıbrıs'a müdahalesinin tartışıldığı günlerde Başkan Johnson'un Başbakan İnönü'ye gönderdiği ünlü mektup sonrasında, Türkiye dış politikada yeni arayışlara girdi. Avrupa ile ilişkiler geliştirildi. Daha da önemlisi, 1964 yılında Brejnev'in Sovyetler Birliği'nde yönetime gelmesinin ardından, Türkiye – SSCB ilişkilerinde önemli bir gelişme yaşandı. Sovyetler Birliği'nin Ortadoğu'da gücünün ve etkisinin arttığı bir dönemde Türkiye ile ilişkilerinin de gelişmesi ABD'yi rahatsız etti. Ardından, 1974 yılında haşhaş ekimine yeniden izin verilmesi ve uluslararası antlaşmalardan kaynaklanan hakların kullanılmasıyla Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Kıbrıs'a çıkması geldi. ABD'nin bu nedenle uygulamaya başladığı ambargoya Türkiye'nin tepkisi ise 1975 yılında Kıbrıs Türk Federe Devleti'nin ilanı ve ülkemizdeki ABD üs ve tesislerinin kapatılması oldu.

ABD de, müttefikleri ve işbirlikçileri aracılığıyla Türkiye'de kardeş kavgasını 1975 yılında başlattı. 1978 yılında İran'da ve Afganistan'da gelişen olaylar, Türkiye'deki üslerin önemini artırdı. Türkiye'deki olaylar bireysel cinayetlerden kitle terörüne dönüştürüldü.

19 Nisan 1978 günü Malatya olayları, 3-7 Eylül 1978 günleri Sivas olayları, 3-5 Aralık 1978 günleri Elazığ olayları, 19-24 Aralık 1978 günleri Kahramanmaraş olayları, 25-27 Haziran 1979 günleri Manisa olayları ve 2-10 Temmuz 1980 günü de Çorum olayları yaşandı. 1979 yılı Şubat ayında Humeyni'nin İran'da hakimiyetini kurması ve aynı yıl Afganistan'ın Sovyetler Birliği tarafından işgali, Türkiye'nin önemini daha da artırdı.

Türkiye’de kardeş kavgası iyice tırmandırıldı. ABD emperyalistleri sonunda amaçlarına ulaşarak, üslerin açılmasını sağladılar. Bugün de Türkiye’de ilginç gelişmeler yaşanmaktadır. Ancak aktörlerde bazı değişiklikler vardır.

12 Eylül öncesinde sahnede Sovyetler Birliği de vardı. Sovyetler Birliği’nin de Türkiye’de müttefikleri ve işbirlikçileri bulunuyordu ve bunlar da faaldi. Bugün, Rusya’nın Türkiye’ye yönelik yoğun bir faaliyeti, Türkiye’de müttefikleri ve işbirlikçileri yoktur. Ajanlar mutlaka vardır; ancak bunların sayısı herhalde sınırlıdır.

Dünyanın önde gelen güçlerinden Çin Halk Cumhuriyeti açısından Türkiye’nin önemi artmaktadır. Ancak Çin Halk Cumhuriyeti’nin ülkemizde müttefikleri ve işbirlikçileri yoktur. Ajanlarını da herhalde istihbarat örgütlerimiz izlemektedir.

Bu nedenle, Türkiye’de tırmanan olayları açıklamada, Rusya’nın ve Çin Halk Cumhuriyeti’nin politikalarının dikkate alınmasına gerek yoktur.

Geriye, ABD ve 1992 yılından itibaren ayrı bir güç gibi davranma eğilimi güçlenen Avrupa Birliği kalmaktadır.

ABD’nin amacı, Türkiye’yi Büyük Ortadoğu Projesi’nde üs ve asker kaynağı olarak kullanmak; radikal İslam’a karşı ılımlı İslam’ın (Humeyni’nin ifadesiyle, Amerikan İslamı’nın) merkezi yapmaktır. Türkiye’nin bu isteklere uymaması durumunda, ABD’nin amacı, Türkiye’nin parçalanmasıdır. Türkiye’nin bu istekleri yerine getirmesi mümkün değildir. Ancak ABD’nin ülkemizde çok sayıda müttefiki, işbirlikçisi ve ajanı vardır. ABD, bu koşullarda, Kürt ırkçılığı ve bazı cemaatler kartını oynamaktadır.

AB’nin amacı, Türkiye’nin parçalanmasıdır. AB’nin oynadığı kart da ırkçılıktır (Kürtçülük, Çerkezcilik, Lazcılık). Avrupa Birliği, ayrıca Alevicilik kartını da kullanma çabası içindedir.

Bu oyun tutar mı?

Emperyalist güçler, Türkiye’yi bu kez etnik kimlik ve dini inanç temelinde bir iç savaşa sürüklemek istemektedir.

12 Eylül öncesinde emperyalistlerin amacı Türkiye’nin parçalanması değil, Türkiye’nin dize getirilmesiydi. Türkiye’nin emperyalistlerin üs taleplerine olumlu yanıt vermesi, Türkiye’yi parçalamıyordu.

Günümüzde emperyalistlerin talepleri, Türkiye’yi parçalayacak uygulamalardır. Türkiye, ABD’nin ve AB’nin isteklerini yerine getirirse, ortada Türkiye Cumhuriyeti kalmaz. Bu nedenle, 12 Eylül öncesindekinden çok daha ciddi bir durum söz konusudur.

Emperyalist güçler bu nedenle çok daha kapsamlı bir çalışma içindedir.

12 Eylül öncesinde, hükümet zayıflatılmıştı. 1978-1979 yıllarında Ecevit Hükümeti’nin karşı karşıya bırakıldığı ekonomik sıkıntılar ve mal yoklukları, TÜSİAD’ın ve bazı başka kuruluşların gazetelere verdikleri ilanlar ve diğer bazı uygulamalar, Hükümeti tüketmişti. Günümüzde ise devlet zayıflatılmaktadır. Özelleştirme ve yerelleştirme uygulamalarıyla merkezi devletin gücü tahrip edilmiştir. Devletin ekonomiye müdahale olanakları ortadan kaldırılmaktadır. Devletle vatandaş arasındaki bağı oluşturan kamu hizmetleri tahrip edilmektedir. Devlet, artık vatandaşının sorununu çözebilen bir kurum olmaktan çıkarılmaktadır.

Emperyalistlerin, 12 Eylül öncesinde Hükümeti zayıflatmakla yetinirken, günümüzde Devleti zayıflatmaları, bugünü anlamada son derece önemlidir.

Diğer taraftan, halkın durumu da farklıdır.

12 Eylül öncesinin Türkiye'sinde, günümüzdeki gibi yoksulluk, işsizlik ve hatta çaresizlik söz konusu değildi. Halkın siyasal görüşlere göre bölünmesinin ekonomik dayanakları yoktu. Ancak günümüzde sistemli bir biçimde yaygınlaştırılan yoksulluk, insanları çare aramaya itmektedir. Devletin zayıflatıldığı ve sorun çözemediği koşullarda, insanlarımız etnik kimliğe ve cemaat ilişkilerine sığınarak sorunlarına çözüm bulmaya çalışmaktadır. Devlet zayıflatılırken, Hamas'ın, Hizbullah'ın, FIS'in uyguladığı tür alternatif yardımlaşma ve sağlık sistemleri geliştirilmektedir. Özellikle sağlık ve eğitim hizmetlerinin yerelleştirilmesi ve özelleştirilmesi, devletle vatandaş arasındaki bağa büyük darbeler indirmekte, etnik kimliğe ve cemaat ilişkilerine sığınma eğilimlerini güçlendirmektedir.

Emperyalizm günümüz Türkiye'sinde yeni bir iç savaş yaratma çabası içindedir.

Bunda başarılı olursa, yaşanacak olaylar, 12 Eylül öncesinin acı günlerini bile aratacaktır.

Çözüm, Atatürk'ün çağdaş milliyetçilik anlayışına sahip çıkmak, ırkçılığın her türünü reddetmek, Avrupa Birliği'nin ve ABD'nin ırkçılığa dayalı bölücü politikalarını teşhir etmektir

Çözüm, Atatürk'ün düşünce ve uygulama sisteminin temel dayanaklarından biri olan devletçiliği yeniden canlandırmak, merkezi devlet yapısını güçlendirmek, farklı kökenlerden ve inançlardan insanlarımızdan bir Türk milleti yaratma konusunda devletçiliği etkili bir araç olarak kullanmaktır.